

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ତୁମେମାନେ ଏବେ ବିଲୁକୁଲ୍ କୁଳରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛ, ତୁମକୁ ଏବେ ଏ ପାରିରୁ ସେ ପାରିକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଘରକୁ ଯିବାର ପରସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେ ରଖିଲେ ଅବସ୍ଥା ଅଚଳ-ଅଟଳ ହୋଇଯିବ?

ଉତ୍ତର:- ପାଷ୍ଟ ଇନ୍ ପାଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତୀତକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଅତୀତ କଥାକୁ ଚିନ୍ତନ ନ କରି, ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ସର୍ବଦା ଜଣତୁକୁ ହିଁ ଦେଖୁଥିବ ତେବେ ଅବସ୍ଥା ଅଚଳ-ଅଟଳ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ଏବେ କଳିଯୁଗର ସୀମା ଛାଡ଼ି ଦେଇଛ, ପୁଣି ପଛକୁ କାହିଁକି ଦେଖୁଛ? ସେଥିପ୍ରତି ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ବୁଦ୍ଧି ନ ଯାଉ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସୂକ୍ଷ୍ମ ପାଠପଢ଼ା ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଦିନ ବଦଳି ଚାଲିଛି, ସମୟ ବିତି ଚାଲିଛି । ବିଚାର କର, ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରୁ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସି କଳିଯୁଗର ମଧ୍ୟ କୁଳରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛ । ଏହି ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ଵାପର, କଳିଯୁଗର ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଏକ ମଡେଲ୍ ଅଟେ । ସୃଷ୍ଟି ତ ବହୁତ ଲମ୍ବା-ଚଉଡ଼ା ଅଟେ । ତା’ର ମଡେଲ୍ ରୂପକୁ ପିଲାମାନେ ଜାଣିସାରିଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ଏ କଥା ଜଣା ନ ଥିଲା ଯେ ଏବେ କଳିଯୁଗ ପୁରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ଜଣା ପଡ଼ିଛି - ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରୁ ନେଇ ଚକ୍ର ଲଗାଇ କଳିଯୁଗର ଶେଷ କୁଳରେ ଆସି ରହିବା ଦରକାର । ଜାଣିବା ଦରକାର ଯେ ଘଡ଼ିର କଣ୍ଟା ଟିକ୍-ଟିକ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛି, ଡରାମା ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଆଉ କେତେ ସମୟ ବାକି ଥିବ? ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସମୟ ହିଁ ଥିବ । ଆଗରୁ ଏକଥା ତ ଜଣା ନ ଥିଲା । ଏବେ ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଆଉ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ବାକି ଅଛି । ଏ ଦୁନିଆରୁ ସେ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଳିଛି । ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରୁ ଚକ୍ର ଲଗାଇ-ଲଗାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗ ଶେଷରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ଫେରିବାକୁ ହେବ । ଯିବା ଏବଂ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵାର ରହିଥାଏ ନା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର - ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ ନା । ଏବେ ଆମେ କୁଳରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛୁ । ଯିବାକୁ ବହୁତ କମ୍ ସମୟ ରହିଛି । ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମମତା ତୁଟେଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜରେ ମିଳିଯାଉଛି । ତେବେ ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବା ଉଚିତ । ଚକ୍ରକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଘୁରାଇବା ଦରକାର । ଏବେ ତୁମେ କଳିଯୁଗରେ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମିତର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାହିଁକି ମନେ ପକାଉଛ? ଆମେ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ ପୁଣି ପଛକୁ କାହିଁକି ଦେଖୁ? ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ସହିତ କାହିଁକି ଲଗାଇବୁ? ଏ ସବୁ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା ଅଟେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି କେହି-କେହି ତ ଟଙ୍କାକରୁ ଅଣାଏ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଭୁଲିଗଲେ । ତୁମକୁ ପଛକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା କାମ କରିବାକୁ ହେବ ନା । ଆମେ ପାରି ହୋଇ ଆସିଗଲୁ - ପୁଣି ପଛକୁ କାହିଁକି ଦେଖୁ? ଅତୀତକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ କେତେ ଶୁଭ ରହସ୍ୟ କଥା ସବୁ ବୁଝାଉଛି । ତଥାପି ବି ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ପଛ କଥା କାହିଁକି ରହୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ କଳିଯୁଗ ଆଡ଼କୁ କାହିଁକି ବୁଦ୍ଧି ଯାଉଛି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବୁଦ୍ଧିରୁପୀ ମୁହଁ ଏପଟକୁ କରିଦିଅ । ସେହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତୁମ କାମର ଜିନିଷ ନୁହେଁ । ବାବା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବୈରାଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି, ନୂଆ ଦୁନିଆ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି, ତେଣୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବା ଉଚିତ । ବିଚାର କର - ଆମର ଅବସ୍ଥା ଏହିପରି ହୋଇଛି? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅତୀତକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ବିତ୍ୟାଧିବା କଥାକୁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ଆଶା ରଖ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ଆଶା ରଖିବାକୁ ହେବ - ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବା, ବୁଦ୍ଧିରେ ସୁଖଧାମ ହିଁ ମନେ ରହିବା ଉଚିତ । ବୁଦ୍ଧି ପଛକୁ ଫେରାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ବହୁତଦୂର ବୁଦ୍ଧି ପଛକୁ ଫେରିଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ । ବୁଦ୍ଧିକୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ଦୂରେଇ ନେଇଛ । ଏହା ବୁଝିବାର କଥା ନା । କେଉଁଠି ଅଟକି ରହିବାର ନାହିଁ । କେଉଁଆଡେ ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ବିତ୍ୟାଧିବା କଥାକୁ ମନେପକାଇବାର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଗଲ, ପଛକୁ ଦେଖ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଆଡ଼କୁ ହିଁ ଦେଖୁଥାଅ ତେବେ ଯାଇ ଅଚଳ, ସ୍ଥିର, ଅଟଳ ଅବସ୍ଥା ରହିପାରିବ । ସେ ଆଡ଼କୁ ଦେଖିଲେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ମିତର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ମନେ ପଡ଼ିବେ । ତେବେ କରମାନଙ୍କରେ ରହିଛନ୍ତି ନା । ଆଜି ଦେଖ ତ ବହୁତ ଭଲରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, କାଲି ଯଦି ତଳକୁ ଖସିଗଲେ ତ ମନ ଏକଦମ୍ ହଟିଯାଇଥାଏ । ଏପରି ଗ୍ରହଚାରୀ ବସିଯାଉଛି ଯାହାକି ମୁରଲୀ ଶୁଣିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମନ ହେଉ ନାହିଁ । ବିଚାର କର - ଏପରି ହେଉଛି ନା?

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ଏବେ ସଂଗମରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛ, ତେଣୁ ମୁହଁ ଆଗକୁ କରିବା ଦରକାର । ଆଗରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ରହିଛି, ତେବେ ଯାଇ ଖୁସି ହେବ । ବାକି ଏବେ ଆଉ ଅଳ୍ପ ରାସ୍ତା ରହିଛି । କହିଥା’ନ୍ତି ନା - ଏବେ ତ ଆମ ନିଜ ଦେଶର ବୃକ୍ଷ ଆଦି ଦେଖାଯାଉଛି । ଆମର ଡାକକୁ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ସେମାନେ ଶୁଣିପାରିବେ । ବିଲୁକୁଲ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ମନେ ପକାଉଛ ଏବଂ ଦେବତାମାନେ ଆସିଯାଇଥା’ନ୍ତି । ଆଗରୁ ଆସୁ ନ ଥିଲେ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକକୁ ଶୁଣୁ ଘର ଲୋକମାନେ ଆସୁଥିଲେ କି? ଏବେ ତ ବାପଘର ଏବଂ

ଶୁଖିଲା ଘରର ଲୋକମାନେ ଯାଇ ମିଶୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ପଛକୁ ହଟିଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହା ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ତୁମକୁ ପଛକୁ ହଟିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏବେ ପାରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏପଟରୁ ସେପଟକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ନିକଟତର ହୋଇଯାଇଛି । ବାକି କେବଳ ଗୋଟ ଉଠାଇବାକୁ ହେବ, ନୌକା କୂଳକୁ ଆସିଲେ ସେପଟକୁ ପାଦ ଉଠାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ ନା । ତୁମମାନଙ୍କୁ କୂଳରେ ଛିଡା ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଆତ୍ମମାନେ ନିଜର ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ମନେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ତୁମକୁ ଅଟଳ ଅଟଳ କରିଦେବ । ଏହିଭଳି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ବୁଦ୍ଧିର କଥା । ଆମେ ଆତ୍ମା ଘରକୁ ଯାଉଛୁ । ବାକି ଆଉ ଅଳ୍ପ ବାଟ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ଏହାକୁ ହିଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା କୁହାଯାଏ । ପିଲାମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଚାରଟ ଲେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ନିଜ ହୃଦୟରେ ହାତ ରଖି ଦେଖ - ବାବା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି କି ନିଜ ପାଇଁ ଏପରି ଭାବ ଯେ ଆମେ ବିନାଶର ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଛିଡା ହୋଇଛୁ? ସେହିପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଛି? ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ମନେ ରୁହନ୍ତି । ବାବା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ଶିଖାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ହିଁ ମସ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍, ଏବେ ଆମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ସବୁ ମିଛ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସତ୍ୟ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜକୁ ଦେଖ ମୁଁ କେଉଁଠି ଛିଡା ହୋଇଛି? ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥା ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସି କଳିଯୁଗର ଗୋଟିଏ କୂଳରେ ଛିଡା ହୋଇଛୁ । ଆଉ ଅଳ୍ପ ରାସ୍ତା ବାକି ଅଛି ନା । କେହି କେହି ତ ନିଜର ସମସ୍ତକୁ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତରେ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ୫-୧୦ ମିନିଟ ମଧ୍ୟ ମୁସ୍‌କିଲରେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହୁଥିବେ । ତେବେ ସାରା ଦିନ ତ ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥା ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ରହିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଏପରି ତ ହେଉ ନାହିଁ । ବାବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଆତ୍ମାର ହିଁ କଥା ରହିଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଏହି ସମ୍ମୁଖ ବୁଦ୍ଧିରେ କାହିଁକି ରହୁନାହିଁ । ଏବେ ଆମେ କୂଳରେ ଛିଡା ହୋଇଛୁ । ଏହି କୂଳ ବୁଦ୍ଧିରେ କାହିଁକି ମନେ ରହୁନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ଜାଣୁଛୁ କି ଆମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ ତେଣୁ କୂଳରେ ଯାଇ ଛିଡା ହୋଇଯାଅ । ଉକୁଣୀ ସଦୃଶ ଚାଲୁଥାଅ । ତୁମେମାନେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କାହିଁକି କରୁନାହିଁ? କାହିଁକି ଚକ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ ? ଏହା ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥା ଚକ୍ର ଅଟେ ନା । ବାବା ଆରମ୍ଭରୁ ନେଇ ସାରା ଚକ୍ରର ଢ଼ାଞ୍ଚା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସି କୂଳରେ ଛିଡା ହେବା ଦରକାର ଆଉ କୌଣସି ବାହାରର ବାତାବରଣର ଚିନ୍ତା ନ ରହୁ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସାଇଲେନ୍ସ(ନୀରବତା)କୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଛାଡି ନୂଆ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗ ଲଗାଅ । ଯଦି ଯୋଗ ନ ଲଗାଇବ ତେବେ ପାପ କିପରି କଟିବ? ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହାର ମତେଲ୍ କେତେ ଛୋଟ ଅଟେ । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଆଜମେରରେ ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥା ମତେଲ୍ ରହିଛି କିନ୍ତୁ କାହାର ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥା କ'ଣ ମନେ ପଡୁଛି କି? ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥା ମତେଲ୍ କ'ଣ ଜାଣିବେ । ଭାରୁଛନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥା ତ ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସିବ । ବାବା ତୁମକୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ମନେ ରଖ ଯେ, ଏହି ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଆମେ କଳିଯୁଗର ଶେଷ ସମୟରେ ଛିଡା ହୋଇଛୁ ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଉପାସା ପ୍ରତି ପାଦେ ପାଦେ ଉକୁଣୀ ସଦୃଶ ଚାଲୁଛି । ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ କେତେ ଉଚିତ । ବାବା ତ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଦାଦା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) କ'ଣ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ନା । ଇଏ କ'ଣ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁ ନ ଥିବେ? ବାବା ତୁମକୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଶୁଣାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ କି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ବହୁତ ପଛରେ ଅଛନ୍ତି । ଆରେ, ଇଏ ତ ଲାଙ୍ଗୁଡ ପରି ଲଟକି ରହିଛନ୍ତି ପୁଣି ପଛରେ କିପରି ରହିବେ । ଏହି ସବୁ ଗୁହ୍ୟ ଗୁହ୍ୟ କଥାକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଅବହେଳା ପଣିଆକୁ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । କେହି କେହି ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୁଇ-ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ତାଙ୍କର କ'ଣ ଏ କଥା ମନେ ରହିଥିବ, ଆମେ ଏବେ ଶେଷ ସମୟରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛୁ? ଏବେ ଯିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲା ତେବେ ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର? ବାବା ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ଦ୍ଵିମୁକ୍ତଧାରୀ... ଏହା କେବଳ ନାମ ଅଟେ, ବାକି ଲାଙ୍ଗୁର କୌଣସି ମୁକ୍ତ ସେଠାରେ ନ ଥାଏ । ଏହା ତ ପବିତ୍ରତାର ଚିହ୍ନ । ଯିଏ ବି ଧର୍ମସାଧକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ଲାଙ୍ଗୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ରଜୋ, ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଢ଼ାଞ୍ଚା ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ସେଥିରେ ମସ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ । ଯଦିଓ ତୁମେ ଏ ଦୁନିଆରେ ରହିଛୁ କିନ୍ତୁ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ସେଠାରେ ଲାଗି ରହୁ । ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧଧାରୀଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ତ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି କୂଳର ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ବାହାରି ଆସିବେ । ଚାରା ତ ଲାଗିବ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଯେଉଁମାନେ ହୋଇଥିବେ ନିଶ୍ଚୟ ଆଗପଛ ହୋଇ ଆସିବେ । ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ଆସିବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗରୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଥିବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଚୀବ୍ରବେଗରେ ଆଗକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଶେଷ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି ହୋଇ ଚାଲିବ । ସେମାନେ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଗକୁ ଯିବେ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଉପରେ ହିଁ ସମସ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି । ତେରିରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ଲାଗିଯାଅ ଏବଂ ସବୁ କର୍ମଧନ୍ଦା ଛାଡି ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ବସିଯାଅ । ଭୋଜନ ତ ଖାଇବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଭଲ ଭାବରେ ଯୋଗରେ ରହିପାରିଲେ ତେବେ ଏହି ଖୁସୀ ସଦୃଶ ଖୁରାକ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଏହି ଚିନ୍ତା ଲାଗି ରହୁ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଘରକୁ ଯାଉଛୁ । ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଯାହାକୁ ଲଟେରୀ ମିଳିଥାଏ ତାଙ୍କର ଖୁସୀର ପାରା ଚଢିଯାଇଥାଏ ନା । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହାକୁ ହିଁ ଅନ୍ତିମ ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ କୁହାଯାଉଛି । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ବହୁତ ମଜା ରହିଛି । ହନୁମାନ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କରି ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲେ ନା । ଦୁନିଆରେ ନିଆଁ ଲାଗିଗଲା, ରାବଣର

ରାଜ୍ୟ ଲାଗିଲା । ଏହାକୁ ଏକ କାହାଣୀ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଯଥାର୍ଥ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଖଲାସ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ବୁଝି କୁହାଯାଏ । ଆମେ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ କୂଳରେ ଆସି ଛିଡ଼ା ହୋଇଛୁ । ଏହି ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କଲେ ଖୁସୀର ପାରା ଚାଲିବ । ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ବଢିଥାଏ । ତୁମେ ଏବେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛ ତାହା ପୁଣି ଅଧିକଳ୍ପ ଚାଲିବ, ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ତୁମେ ଏତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ଯାଇ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛ । ତେଣୁ କେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ । ଏଥିରେ ଅବହେଳା ଅଥବା ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ବାବା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ - କଲ୍ପ କଲ୍ପ ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛୁ, ଏତେ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଆମେ କମାଲ କରିଦେଉଛୁ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଉଛୁ । ବାବାଜୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । କଲ୍ପ କଲ୍ପ ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଭ୍ରମଣ କରିବା ସମୟରେ, ଭୋଜନ କରିବା ସମୟରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଅ । ଏହି ଗୁପ୍ତ କଥାକୁ ବାବା ହିଁ ଆସି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନବୁତ କରିଚାଲ । ନଚେତ୍ ଉଚିତ ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମ ଅନୁସାରେ ପରିଗଣନା କରୁଛ । ଜାଣୁଛ ଏବେ ତ ଆମେ କୂଳରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛୁ । ପୁଣି ପଛକୁ ଆମେ କାହିଁକି ଦେଖିବା? ପାଦ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛି । ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖତାର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ କଲିକ୍ତର ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ଏହି ସବୁ ଉଦାହରଣ ତୁମ ପାଇଁ ଅଟେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ହଠାତ୍ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏକଥା ଶୁଣି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ଆମର ଅପମାନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିର ସହ ଲେଖିବାକୁ ହେବ । ବାବାଜୀଙ୍କ ଛଡ଼ା ରାଜଯୋଗ କେହି ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏ କଥା ପରୋକ୍ଷରେ କୁହାଯାଉଛି - ଯେପରି ତାଙ୍କର ଖିଆଲ ନ ଥାଏ । ଯୁକ୍ତିରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡୁଛି ନା, ଯେପରି ସାପ ବି ମରିବ ବାଡି ବି ନ ଭାଙ୍ଗିବ । କୁଟୁମ୍ବ ପରିବାର ଆଦି ସମସ୍ତତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ମଧ୍ୟ ରଖ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଏବେ ଜଣତ୍ୱ ମତରେ ଚାଲୁଛୁ । ଏହା ଦେବତା ହେବାର ମତ, ଏହାକୁ ହିଁ ଅଦ୍ୱୈତ ମତ କୁହାଯାଉଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ କେତେ ଥର ହୋଇଛ? ଅନେକ ଥର । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛ । ଏହା ହେଉଛି ଅନତିମ ଜନ୍ମ । ଏବେ ତ ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ପଛକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସବୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅଟଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରୁହ । ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ମହାବୀର ଅଟ, ଯିଏକି ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ହାରିବା ଏବଂ ଜିତିବାର ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ବାବାଜୀଙ୍କର ଏହା କେତେ ବିଚିତ୍ର ଜ୍ଞାନ । ଏକଥା କ'ଣ ଜଣା ଥିଲା କି ନିଜକୁ ବିନଷ୍ଟ ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ହେବ । ଏତେ ଛୋଟ ବିନଷ୍ଟରେ ସମସ୍ତ ପାର୍ବ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହାରକି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ବହୁତ ଚମତ୍କାର ଅଟେ । ଚମତ୍କାର ବୋଲି କହି ଛାଡିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡୁଛି । ଆରତ୍ତା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) କେବେ ବି ପଛକୁ ବୁଲି ଦେଖିବାର ନାହିଁ । କୌଣସି କଥାରେ ଅଟକି ଯିବାର ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ଦେଖି ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନର ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏବେ ଆମେ କୂଳରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛୁ, ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଅବହେଳା ପଶିଆକୁ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ । ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମନବୁତ କରିବା ପାଇଁ ଗୁପ୍ତ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:-

ସମସ୍ତତାଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ନିଃସଂକଳ୍ପ ଭବ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଃସଂକଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତତାଙ୍କଠାରୁ ନିଆରା ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବାର ଗୁଣ ବା ନିଃସଂକଳ୍ପ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ବିଶେଷତା ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହି ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ସେମାନେ ସମସ୍ତତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି କାହିଁକି ନା ନିଆରା ପଶିଆ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତତାଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ସ୍ନେହ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନିଃସଂକଳ୍ପ ସ୍ଥିତି ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରମ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜେ ବି ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ସ୍ୱତଃ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏକମାତ୍ର ବାବା ଶବ୍ଦ ହିଁ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ଚାବି ଅଟେ, ଏହାକୁ ସର୍ବଦା ସାଇତି ରଖିଥାଅ ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵର:- ଅଶରୀରୀ ଅଥବା ବିଦେହୀ ସ୍ଵର୍ଥର ଅଭିସ୍ଵାସକୁ ବଢ଼ାଅ ।

ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଦେହରୁପୀ ବସ୍ତୁରଠାରୁ ସେତେବେଳେ ଅଲଗା ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବି ସଂସ୍କାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବନ୍ଧନ ନ ଥିବ । ଯେପରି କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଯଦି ଟିପି ହୋଇ ରହିଥିବ ତେବେ ତାକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ହାଲୁକା ରହିଥିବ ତେବେ ସହଜରେ ଅଲଗା ହୋଇଯିବ । ସେହିପରି ନିଜର ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକରେ ଯଦି ଟିକିଏ ବି ସରଳତା ନ ଥିବ ତେବେ ଅଶରୀରୀ ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଇତି ଅର୍ଥାତ୍ ସରଳ ଏବଂ ଅଲର୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସଜାଗ ହୋଇ ରୁହ ।